Zalka Grabnar Kogoj
Gornji trg 15
1000 Ljubljana
041 360 058
zalka.grabnar@gmail.com

OKNO

(kos potice)

Dramatis personæ

Vrata

Stena

Joco

Sosed

Soseda

Postelja

Outsider

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.
Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

VRATA

Niti ne glada toliko okoli. Ne ve, če je še kaj notri. Gleda le stene. Te stene …

STENA

Postelja na sredi sobe. Stoji pred njo. Gleda jo, ker še nikoli ni videla postelje na sredi sobe. Vedno je bila postelja vsaj z eno stranico naslonjena na steno. Ta pa ni!

VRATA

Ta stoji sredi sobe in ne daje nikakršnega zavetja.

STENA

Usede se pred posteljo. Uleže se pred njo. Leži na hrbtu pod posteljo, ki stoji sredi sobe in se ne more skriti. Gleda posteljo od spodaj, potegne se izpod postelje, vstane, obhodi posteljo, uleže se, potegne se pod posteljo.

VRATA

Ne more se orientirati. Kje je sever? Tu? Ne, tu je sever. Ne, tu je sever. Ne, to ni sever.

STENA

Priplazi se do mene in se naslovni name. Zebe jo na severu. Gleda posteljo. Gleda posteljo, a ne vidi postelje.

VRATA

Sedé se približa postelji. Mogoče se igra.

STENA

Še vedno sedi, noge ima pod posteljo, a zravnano sedi in gleda posteljo sredi sobe. Uleže se. Obrne se na trebuh.

VRATA

Gleda pred sebe, čelo se ji guba.

STENA

Spet se obrne, spet sedi. Z obrazom se bliža postelji.

POSTELJA

Sredi sobe sem in smrdim. Smrdim po kleti. Smrdim po stari omari. Smrdim po perilu, ki je bilo v omari in oprano pred nekaj leti.

STENA

Z zobmi prime odejo. Grize odejo.

POSTELJA

Pa kaj grizeš to prekleto odejo? Ne je vleči! Neee!

VRATA

Vleče odejo. Vleče, da se dotakne tal. Zleze pod posteljo. Skrita pod posteljo, skrita za odejo -čaka.

STENA

Vrata so zaprta. Ne zgledajo kot kletna vrata. Okrašena so z rezbarijami in so ukradena iz stare vile. Na vratih je starinska kljuka z okroglim ročajem.

VRATA

Žejna je. Gleda, če je kje posoda. Ni je.
Vgrajena smo v steno. Tudi v stari vili smo bile vgrajene. Stene so bile večje. Stene so bile tam lepše. Tam me niso zaklepali. Samo odpirali in zapirali. Večkrat smo bila odprta kot zaprta. Tukaj pa …
Zaškripala bomo in se odprla.

STENA

Vrata se morajo odpreti. Vrata so za to, da se odpirajo in potem pride nekdo iz druge strani. Potem se nekaj zgodi.

POSTELJA

To je normalno. Nihče ne razmišlja o tem. Vse je samoumevno.

STENA

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.
Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

Leži pod posteljo, skrita za odejo, žejna. Ko se bodo vrata odprla, se bo nekaj zgodilo.

VRATA
Kaj se bo zgodilo?

POSTELJA
Luč se bo prižgala. Medla svetloba na oknu bo postala tema, v sobi bo gorela luč. Radio se bo prižgal. Govorili bodo o nezdravih konzervirani v hrani.

VRATA
Lačna je. Jedla bi barvaste bombone.

STENA
Spušča mile glasove.

VRATA
Odprla smo se. Skozi nas so vstopile štiri noge, dva para nog. Ne zgražamo se. Tako je ponavadi. Izstopili sta samo dve nogi. En par nog. Skozi nas hodijo noge – ponavadi v paru. Opazijo nas samo, če smo zaprta in nimajo ključa. Če imajo ključ, smo samoumevna. Brez ključa je pa jeba!

STENA
Ne more ven in zato mili glasovi. Žejna je in prisluškuje najmanjšemu šumu. Globoki vzdihi se vrstijo vsake toliko. Ne prevečkrat. Uleže se na bok. Še vedno na tleh, skrita za odejo pod posteljo leži na boku/

VRATA
in sanja o velikem vrču sveže vode.

In o pisanih bombonih!

Če smo zaprta, se ponavadi sprašujejo, kdaj bo kdo prišel, da nas bo lahko odklenil. Čakajo na notranji in na zunanji strani. Če nimajo ključa. Tisti, ki nas lahko odpre, je glavni. To se ve.

Lahko je tudi ozmerjan, kje je hodil toliko časa. Ampak to je že druga zgodba. Vratarji so glavni! Vsi morajo čakati na vratarja. Vsi so odvisni od tistega, ki ima ključ!

STENA

Vzdigne glavo in gleda proti vam. Čas je. Nekdo je za vrati s ključem.

Zdaj se bo nekaj zgodilo. Zdaj, zdaj, zdaj ….

VRATA

Zleze izpod postelje, vstane in se sprehodi do nas. Čaka ob špranji, ki se bo razširila in bo lahko šla ven.

POSTELJA

Ali pa samo, da bo pofirbcala, kdo je.

VRATA

Ni ji jasno, zakaj je noter. Samo poslana je bila noter. Čutila je vznemirjenost, ampak ni vedela, zakaj. Tudi mi ne vemo. Pač, samo tukaj je, ker je bila poslana noter in se večinoma skriva za odejo.

Si se navadila? Si se umirila? Boš pridna?

STENA

Umirila se je.

Žejna je in mora … morala bi piti. Vsake toliko mora, tudi če noče.

POSTELJA

Če se bo poscala …

STENA

Žejna je. Dolgo je, od kar je pila, dolgo je, od kar je odvajala. Naprej ne vem.

VRATA

Če bi bila odklenjena, potem bi šla lahko po vodo.

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.
Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

POSTELJA

Lahko bi prosila. Lahko!

Nisi sama!

Tukaj boš ostala.

Tukaj z nami, dokler se ne vrne Joco.

VRATA

Potem bo vse dobro. Hodila bosta na sprehode. Jedla bosta skupaj, pila bosta skupaj, spala bosta skupaj. In nas bosta odpirala in zapirala. Točno tako bo.

Le prepiha ne sme biti. Samo prepiha ne!

POSTELJA

Kje je? Kje je Joco? Joco!? Jooocoo!

VRATA

Počakati ga moramo. Moramo čakati. Čakamo, da vtakne ključ. Vedno se čaka pred vrati. Vedno!

Čakamo, da bo konec predstave, da se vrata odprejo. Čakamo na zdravnika, da se vrata odprejo, pred lekarno, pred banko, čakamo, čakamo, čakamo na/ …

POSTELJA

Na burek!

Pa kje je zdaj ta Joco?! Joco!

STENA

Bolje bi bilo, če bi mu bilo ime Albert. Kaj bom z imeni Jana, Marko, Anja, Miha, Jure, Iztok, Klemen, Rok, Katja, Simona, Andreja, Andrej, Špela, Marjana, Franci, Jaka, Primož, Joco, Andraž, Nataša, Janez, Robert, Mateja, Jera, Ajda, Peter, Marinka, Borut, Dušan, Milan?

POSTELJA

Bolje, bi bilo, da bi mu bilo ime Albert. Potem bi jo spominjal na Albert piškote in lahko bi ga pojedla.

Življenje je kratko, treba je jesti tudi piškote. Če ni drugih, so tudi Albert piškoti ok.

VRATA

Ne teči. Nikamor se ne mudi. Dokler smo zaprte, nikamor.

Mislimo pa, da bomo kmalu odklenjena.

JOCO

Ne pričakujem nič, a hkrati si želim.

OUTSIDER

Kaj boš pa ti? Sediš in gledaš? A mogoče raje bereš? Ja, najprej je treba prebrati, šele potem se lahko usedeš in gledaš … Lahko tudi zapreš oči in gledaš svoje žile, če se obrneš proti močni svetlobi. Kot nalašč za gledališče. Reflektorji so močni. Lahko se postaviš pod reflektor, zapreš oči in gledaš svoje žile. Če si upaš. Pridi, če si upaš, gledat svoje žile pod reflektorjem!

Pridi, pridi pogledat!

Ljudje si na splošno ne upajo pa še brez domišljije so. Gredo naprej, če jih preganjajo psi ovčarji. Ti jim lahko lepo dopoveduješ, kaj je treba narediti, kako se je treba premakniti, ampak oni samo kimajo, ko pa čakaš, da bodo kaj naredili, se pa nič ne zgodi! Moraš imeti ene dva ali pa tri kraške ovčarje. Tisti jih pa začnejo gristi pod koleni in potem se stvari začnejo premikati. Drugače ni pa nič. Sama apatija!

POSTELJA

Te nobeden ni učil, da je ležanje na tleh in potuhnjenost slaba lastnost? Razkrij se. Sleci se. Ulezi se name. Lahko se pokriješ, če te zebe.

STENA

Ni se premaknila. Nemo strmi v vrata. Voha postano posteljnino in ne gre ji več na živce. Na vonj se navadiš in ga ne zaznavaš več. Nekam na dno se skrije in potem se dolgočasiš, če ne vohaš česa drugega.

Joco bi bil ok. Albert bi bil boljši.

VRATA

Nismo vedela, da bo ostala tukaj toliko časa. Če bi vedela, bi mogoče škripala ali počele kaj drugega. Mogoče bi se zatikala, če bi se dalo. Ponavadi je težko. To traja dolgo. Stara smo

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

dovolj, a so nas negovali. Večkrat obrusili in na novo prepleskali. Še tam, doma. Zdaj ne več. Tukaj nas je samo prvič podmazal.
Ne moremo škripati, maščobe je dovolj.

JOCO
Nekje iz dna zavesti lahko obudiš spomin na vonjave.
Se še spomniš, kako je smrad konkretne osebe priplaval izpod odeje? Se morda komu to zdi zanimivo?
Meni še kar!

OUTSIDER
Nekje v bloku vrtajo. Brni. Najbrž bodo nove police. Mogoče bo pa samo slika na steni?

VRATA
Vstane in gre do nas. Skozi špranje prihaja vonj po ocvrtih jajcih.
Lahko bi bilo tudi kaj boljšega. Ampak tudi jajca bodo ok, če si lačen in se ti mudi.

POSTELJA
Jajca pečeš takrat, ko moraš nekaj pripraviti doma, pa ne znaš nič boljšega. Ja, to bo!

VRATA
Samo odprla smo se, ko so to hoteli. Delamo tako, kot hočejo drugi. Ni dileme. Nič ne moremo proti tem. Enostavno taka smo! Nismo enkratna.

JOCO
Na nek nerazložljiv način v vsem uživam, po drugi strani pa se bojim, da me bo vse to slej ali prej, kot plaz pokopalo pod seboj.
A ko sem sam …, ko grem spat …, ko se dotikam …, takrat je v mislih ona.
Ljubica/.

POSTELJA
Bizarna beseda!

SOSED

Vedno sem ji govoril, da naj ne vtika svojega nosu, kamor ne spada. Ona pa stalno šnofa, stalno šnofa! …
»Dej nehaj šnofat, no!«

SOSEDA
Saj ne šnofam! Samo gledam, kako planke postavljajo. Končno bodo začeli prenavljat kanalizacijo. So že vse cevi pripeljali. Prid pogledat, kakšne široke cevi.

SOSED
Nisem je poslušal. Nikoli je ne poslušam. Skozi eno uho noter, skozi drugo ven. Mogoče bi jo pa takrat moral, ko sem še skakal okoli nje.
Potem bi vedel, kakšna je in me ne bi zdaj vsakič znova presenetila, če jo slučajno slišim.

SOSEDA
A mi boš šel pol po krompir v klet?

SOSED
Zdele že ne.

SOSEDA
Sem ti rekla, da sva preveč krompirja kupila. Zdaj je že ta nov, midva pa še zmerej nisva ta starega pojedla.

SOSED
Jaz ne bom hodil po krompir v klet. Naj ona hodi, saj si ona izmisli, kaj bo kuhala.
Vsak drug dan odnesem smeti in to je dovolj. Sproti grem pa še po krompir. Še dve gajbici.
Pol bo pa že ta nov.
Kar naprej nekaj govori.
Kar naprej govori, že trideset let govori pa še nič pametnega ni povedala.
Drugega ni naredila kot skuhala kosilo.
Zame so to… Kako se že reče? Hm … magari zadeve. Ne, ne … m, m, m, marginalne zadeve.
Ja, marginalne!
Naj skuha, kar hoče, glavno, da nismo lačni!

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

Še dobro, da imamo za hrano pa za račune! »Pa zdravo –gotovo!«.
Kaj mi bo jamrala? Baba dolgočasna!

Ej, a veš, da smo zmagal v fuzbalu? Gremo na svetovno!

SOSEDA
Joj, kako je priden. Vedno je po opravkih. Služba … pa potem hiti domov. Toliko nakupuje in videla sem ga, kako se je zadnje čase polepšal. Še bolj je priden. Takoj po službi domov in potem v trgovino. Tudi brije se bolj pogosto. Prav neverjetno. Najbrž je to zaradi nove ženske. Moški se spremeni, če ima novo žensko.

SOSED
A spet na oknu visiš?

SOSEDA
Zdaj bo pa po celi hiši umazano, ko bojo kopali. Upam, da bojo hitro končali, da ne bo blata pa prahu.
Kolk časa misliš, da bojo delali?

SOSED
Ja, kaj pa jaz vem … Dokler ne bodo naredil.

SOSEDA
Potem se pa počasi in potuhnjeno spet spreminja nazaj. In če ga na to opozorim, mi pravi, da si samo domišljam in da sem pritegnjena. Da se on nikoli ni spremenil. Potem sem jaz nora, on pa normalen.
Pa tako me boli koleno! Najbrž imam obrabljen hrustanec. Zdravnik mi je rekel, da je to emšo. Emšo v kolenu. Zakaj me pa drugo koleno ne boli? Saj je isto star!
Leži na kavču in bulji v televizijo. Pa kako si je noge naštimal. Ne, čez komot ga pa ni! Ko skuham, si da inzulinsko injekcijo in potem se usede za mizo.
Ti pa niti v trgovino nočeš iti. Meni je pa tudi težko nosit težke vrečke in večkrat po stopnicah. Gor, dol, gor, dol. A bi mi šel v trgovino?

SOSED

Ja, počaki zdaj … A boš že začela kuhat?

SOSEDA

Ja, kar daj si injekcijo. Je že skor skuhan. A zobe imaš?

SOSED

Saj bom, saj bom …

Včasih pozabim protezo v kopalnici. Če jo pozabim, potem juho z »nudelci« srkam. Res ne vem, zakaj si je zjutraj po scanju ne vtaknem v usta. Če bi mi pripravila zajtrk kot je treba, potem je ne bi pozabil … Bi se spomnil nanjo, če bi jo rabil.

Ampak zjutraj kuha močnik ali proseno kašo in takrat ne rabim zob. Kaj šele, če mi skuha čokolino. Takrat res ne rabim zob!

SOSEDA

Ne mara več kruha in marmelade. Tudi sira in salam ne jé za zajtrk. Pravi, da jih težko melje. Najraj ima nekaj, kar samo teče.

Čokolina sploh ne bi smel zaradi sladkorne.

SOSED

Prej umiješ roke, pa je. Jaz že naredim tako …Potem se spet uležem na kavč in prebavljam.

SOSEDA

Ma, tole me pa res boli. Bom morala spet do zdravnika.

POSTELJA

Ulezi se name deklica lepa. Zdaj si tukaj, zdaj si pri meni. Čisto po meri si narejena. Pašeš name. Nora telesna privlačnost je največje zlo, ker pade, ko pade in kamor pade. Proti njej človek res težko kaj stori. Odlepit se bo potrebno. Zato pa si se tudi znašla v tej situaciji. Naredila si si ideal, a ta ideal te nažira.

STENA

Stiska se sama vase.

VRATA

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

Odpiramo se.
Prinesel je radio, prinesel je hrano.
Prižgal je luč. Medla svetloba na oknu je postala tema. Luč gori. Prižge radio. Govorijo o nezdravi konzervirani hrani.

STENA
Boža jo po laseh. Gleda jo, kako je lepa. Kako je mlada.
Obrača se stran

POSTELJA
O, kako si lepa. Ne boj se. Poskusi juho, poskusi golaž. Veš, kako se je trudil, da ga je skuhal. Večkrat ga je skuhal. Tremo je imel. Metal je stran skuhan golaž in poskusil znova. Moral je še enkrat v trgovino, da ga je kupil v konzervi. Nesamozavesten je, pa je kupil pripravljenega. Tudi recepte je bral in poskušal.. Še nikoli prej ni kuhal golaža. Zase je naredil jajca, zate je kupil golaž. Si predstavljaš, kako te ima rad? Zelo se je potrudil zate! Neznansko te ima rad. Vse je prebelil, vse je na novo opremil. In mene je preoblekel v perilo. Zagotovo ga boš tudi ti dobila. Novo perilo. Zelo te ima rad. Zelo!

STENA
Obrača se stran. Kar naenkrat ni lačna. Ne misli več na albert piškote. Golaž ji smrdi. Rada bi šla ven. Ni ji še pokazal stranišča.

VRATA
Prime jo za roko. Prime jo za drugo roko. Gleda jo v obraz, ampak ona se obrača stran. Noče ga pogledati.

OUTSIDER
Recimo Tromostovje, ali Prešernov spomenik in trg, lahko je Čopova ulica. Topel dan. Ne vroč, ampak lep topel dan. In ti se prešerno sprehajaš, ker si srečen. A si bil kdaj srečen sredi Tromostovja? Si se slekel? Si se kdaj gol sprehajal po Tromostovju? Mimo spomenika največjega slovenskega pesnika. Gol?
Ok, da boš štekal. Nisi ti gol, ampak je gol tvoj prijatelj. Pa ni čisto tvoj pravi prijatelj. Tvoj znanec se je slekel sredi Tromostovja in se sprehajal s tičem do popka. Zabrazgotinjenim tičem od izživljanja nad njim. Jezen je nanj! Jezen sam nase, večkrat je jezen kot vesel. Že

dolgo ni njegov tič segal v višave, tisti dan, pa je! In zato se je srečen slekel sredi Tromostovja in razkazuje svojo erekcijo, dokler je, ker kmalu je ne bo več. Potem bo spet obračunal z njim. Štekaš?

Se boš veselil z njim?

Boš poklical policijo?

Boš stopil do njega in zakril s svojim jopičem impozantnega zabrazgotinjenega tiča?

Se mu boš smejal?

Ne, ne …Skril se boš v lekarno in poklical boš najbolj obrekljive časopise, naj hitro pridejo in poslikajo tvojega znanca. A ne?

Saj sem vedel!

VRATA

Misliš, da boš še dolgo zmogla tako? Za začetek se skoncentriraj nase, na svoje potrebe in se čim bolj odmakni iz svojega življenja. Drugega ne znamo svetovat, verjamemo pa, da je situacija jebena. Lahko se samo odpiramo in zapiramo. Ampak tudi samo, če nas kdo odklene in pritisne na kljuko.

STENA

Golaža ne mara. Obrača se stran. Rada bi ven. Ne mara, da jo kdo sili s hrano. Doma jé golaž. Tukaj ga ne bo.

SOSEDA

A si bral?

SOSED

Kaj?

SOSEDA

Poglej … Saj ti pravim, svet je nor. Eden se je nag sprehajal po Ljubljani.

SOSED

A res?

Kje imaš to?

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

SOSEDA

Lej!

SOSED

O, porka madona!

A si vidla sliko?!.

SOSEDA

Aha … Sem ja. Pa še v cajtenge so jo dal. Danes pa res vse dajo v cajtenge. Pa nič jih ni sram.

SOSED

Da ga takole razkazuje!

Čeprav… Če bi bil pravi, bi šel v BTC, tam je zdaj več ljudi. Malo mu je moralo biti pa vseeno nerodno, da se je umaknil na Prešernov trg. Tam so samo še turisti.

SOSEDA

Dej pokaži še enkrat!

SOSED

Na …. Mene tako ali tako ne pogledaš več.

SOSEDA

Gledam…gledam.

STENA

Sedi na postelji sključena in obraz obrača stran. Tišči ji žlico pred obraz. V naročju drži krožnik in v drugi roki kruh. Lahko bi mu kapnilo iz žlice, a kapljice briše s kruhom.

POSTELJA

Dejansko situacija ni tako rožnata, ker življenje ni knjiga. Razumem tvojo situacijo, ker se sama najdem v njej. Tudi jaz sem se sovražila in obsojala ljudi in seveda potem se je tudi meni zgodilo. Zdaj več nikogar ne obsojam in poskušam razumeti vsako dejanje, ki ga kdo zagreši, ker nikoli ne vem. Sčasoma se boš navadila in vzljubila, pridna boš. Jedla boš golaže

in prepričana sem, da boš dobro spala. Ja, ja, razumem te, seveda te razumem. Le lezi zdaj. Rabiš razmislek. Seveda. Boš že še enkrat razumela!

JOCO

Zdaj bo treba. Ker ona ni le popestritev. Ni le neustavljivo privlačna ženska, ki je pomotoma prišla v moje življenje. Namenjam ji veliko več misli, kot bi bilo dobro. Mislim nanjo, tudi ko ne bi bilo treba. Že toliko časa sem zaljubljen vanjo, a tega ne ve. Ker če bi, bi bilo vsega konec. In tako igram za oba, s tem, da imam to deklico res rad. Vanjo nisem le zaljubljen in ni le ljubica, ljubim jo z vsem srcem in telesom.
Je tukaj sploh kaka logika?

VRATA

Ampak nekoč smo se ustavila in začela razmišljati, kakšen je zaključek. Naj se ne pustimo več odpirati in zapirati? Naj se zapremo in zaklenemo in ne spustimo nikogar več zraven? Je to mogoče? Je to izvedljivo? Za nas ne. Podmažejo in spet smo na istem.

POSTELJA

Karkoli boš naredila tu gor, ne bo imelo haska, ker tebi pač tako ustreza, da imaš enega za slepega. Si se prišla v bistvu samo malo pohvalit, a ne?

SOSEDA

Tale je malo preveč suh. Mora biti nekaj vmes. Raje imam pa robate kot poženščene. Idealno je, če ima tople oči. Urejen, a brez pretiravanja. Športnik, toda rajši kakšna kila več kot same kosti. Še pomembnejše pa so mi osebnostne lastnosti! Mora biti pameten in priden. Da rad dela in da mu ni odveč pomagat. Da ima dobro srce, to je pomembno. Dobro srce! Zabrazgotinjeni tiči mi niso všeč. Dobro pa je, če so kdaj pokonci, če sem zelo slabe volje, me pa tudi to ne zanima.

SOSED

Kakšne pa so tople oči? Jaz te vedno toplo gledam!
Zdajle bo tekma … Še pet minut … Ma, res ne vem, zakaj se je slekel. Ne vem, zakaj se ni slekla kakšna brhka mlada baba. Blondinka z velikimi joški in našobljenimi usti. Potem bi jo šel še sam pogledat. Eeee, na svetu nimam te sreče.

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

Ej, še pet minut!

SOSEDA

Stara sva midva, stara. A boš šel v trgovino?

SOSED

Kaj govoriš! Jaz že nisem star. To drugi tako mislijo, da smo stari. Nisva midva še toliko stara pa za smeti. No, zdajle bo pa res! Evo, se je že začelo!

STENA

Trese se. Strah jo je. Ni tako hladno, da bi se tresla, ker bi bilo mraz. Strmi stran v vrata in gleda, kako bi lahko prišla ven. Zvezal ji je roke in noge in ji prijazno prigovarja, naj pogoltne vsaj žlico golaža. Ona se ne premakne, samo trese se. Golaž se ji gnusi.

POSTELJA

Če je vegetarjanka, ima pravico, da zavrne golaž!

STENA

Na vozlih je pustil dolge konce vrvi in se potem usedel nanje, da ne more vstati. Priklenjena je na posteljo.

POSTELJA

Pa kaj se matraš z njo? Dovolj dolge konce si pustil, da jo lahko privežeš name. Prej ali slej bo s tem zadovoljna. Počasi se bo privadila, potem ji bo postalo všeč in potem bo z veseljem jedla golaž in prosila te bo, če lahko še malo dobi in da jo privežeš nazaj.

VRATA

Ne bi ga smela spustiti noter. Ampak taka smo. Moramo spustiti noter vsakega, ki nas lahko odpre.

POSTELJA

Sredi sobe stojim in vem, da sem najbolj pomembna v celi zadevi. Vedno je tisto, kar je najbolj pomembno v središču pozornosti.

STENA

Oh, ja …

SOSED

Jebemti, pa kam streljaš?

SOSEDA

A daš lahko malo bolj potihem?

Skoraj vedno, ko pogledam skozi okno, ga vidim. … Pa kaj ima toliko opravkov? Zagotovo gre v službo. Pa kako je spodoben. Nikoli ne zamuja. To bo zaradi tiste nove ..

Pa kako je luštna …

Pa kako mlada zgleda. Joj, kje je že to, ko sem bila jaz tako mlada!

Kako sta se lepo držala, ko jo pripeljal domov.

Pa nikamor ji ni treba it. Za vse on poskrbi.

Res, vzoren moški. Pa kako lepo pozdravi.

Enkrat ga bom vprašala, mogoče rabi pomoč, da se mu pospravi stanovanje.

Mogoče bi ji jaz lahko pomagala. Prejšnjemu sosedu sem zmeraj lepo počistila in zlikala.

Eh … Moški, moški.

SOSED

Ženska, zase se brigaj! Preveč skozi okno gledaš! Mu bo že ona spucala. Kaj se boš ti zdaj matrala s tem tvojim kolenom …

Favel, to je bil favel!

STENA

Solze toči. Gleda v prazno. Pogled postaja steklen. Plitko diha. Otepa se. Opleta z glavo in njeni lasje divje sledijo njenim gibom.

Z lasmi je posnela golaž z žlice.

Zmeden odstavlja krožnik. Kruh daje na krožnik. Žlico odlaga na krožnik.

VRATA

Če bo hotel ven, se bomo morala odpreti.

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

OUTSIDER

Današnji dan je potekal povsem drugače, kot je bil moj načrt. Zjutraj sem si nameraval umiti lase, se urediti in nato po opravkih. Zaradi nekih posebnih okoliščin sem nato zelo na hitro moral v center Ljubljane. Nase sem navlekel ene jeans hlače, škornje, bundo. Vse nekih xy znamk, nič pretirano modernega, nisem se niti obril, lase sem samo zmočil in jih zgladil nazaj … Hočem parkirat mojo novo škodo felicio, temno zelene barve na Kongresnem trgu, pa je vse zaprto. Čisto sem pozabil, da delajo podzemno garažo. Ogromen trg, s platanami vred je v ograjah. Nič se ne vidi. Znajdem se v toku prometa in šele bolj po sreči kot po tehtnem premisleku parkiram ob bivši otroški bolnici. Čista sreča. Eden se je ravnokar odpeljal, jaz pa hitro noter. Grem do parkomata … jebat ga, zdaj se res nikjer v Ljubljani ne da več zastonj parkirat …

Potem, po opravkih, sem imel kar še nekaj časa … Pa sem se odločil, da si nakupim nekaj oblačil v samem centru v nekaj trgovinah priznanih blagovnih znamk. Moram povedat, da me je samo ena trgovka prijazno sprejela in lepo postregla, drugje so me premerili s pogledom: "Kaj pa ta tukaj?"

A ste vi tudi tako dobro plačani, da vse gledate z viška?

A ne, da vedno veš, s kom se je vredno pogovarjati?

Ti je takoj jasno, a ne?

Takoj, ko ga pogledaš, veš, ali je vreden tvoje pozornosti. Ovrednotiš ga po obleki in po tem, kako te ogovori?

No, kdo bo tukaj koga dol dal?

JOCO

Nočem je izgubiti. Imam jo rad, na trenutke me zagrabi slaba vest, a se ne morem odtrgati. Ne morem presekati. Niti ne vem, če si želim. No, jaz si ne želim.

STENA

Kot črv se je zavlekla pod posteljo. Z zvezanimi rokami in zvezanimi nogami se zvija spodaj. Hrope in spušča neartikulirane glasove. Dvigne glavo in se s temenom udari v dno postelje. Joka, kriči. Ne more sprejeti, da jo svobodne roke grabijo za zvezane noge. Brca sonožno. In zato jo njegove proste roke zagrabijo za vrv in jo potegnejo izpod postelje. Gledata se iz oči v oči. Njene oči so polne strahu in polne sovraštva. Njene oči so polne.

JOCO

Kadar sva čisto sama, je velikokrat odsotna. Skupaj sva brez dotikov in poljubov in občutek imam, da bi bilo bolje, da me ne bi bilo. Čutim veliko hvaležnost, da sem jo srečal.

POSTELJA

Vse slikaš tako črno belo, da je kar hudo in polno predsodkov. Kaj imajo ljudje za ljubezen. Njihova razmišljanja se nanašajo bolj na splošno kot na konkretnega človeka. Konkretni človek je pred teboj, ki nekaj doživlja in ni neko poceni posploševanje, kaj bi ljubezen morala biti. Si daš možnost, da te življenje preseneča, postavi na glavo vse tvoje definicije in pusti, da te odvede tja, kjer še nikoli nisi bila?

OUTSIDER

Grem ob Ljubljanici … kdo pa pravi, da malo sprehoda ne paše. Po Petkovškovem nabrežju do ta novega mostu. Mesarski most menda privlači zaljubljene. Odprti so za novitete. Gor so začeli obešati ključavnice … Oh, ko bi oni vedeli!

POSTELJA

Ljudje lahko vzpostavijo intimen odnos, ki ne vključuje spolnosti, spolnost pa se lahko in se velikokrat zgodi brez prisotnosti intimnosti. Na kratko bi lahko rekla, da je intimnost to, da pustite nekomu, da vas v celoti spozna in potem ne zbežite od njega. Spolnost je samo en del intimnega odnosa in ne najpomembnejši.
Kaj pa vi mislite, da je intimnost?

SOSEDA

Prav neverjetno, kako so današnje gospodične znajdejo. Le kje sem imela pamet, ko sem našla tega runkla.
Ta nov sosed pa hodi redno v trgovino. Vidim ga, velikokrat gre gor in dol. Pravi, da ima tako red v stanovanju. Jaz pa mislim, da rabita kakšno pomoč pri pospravljanju. No, pa spet ne bom nič zaslužila.

SOSED

Saj imaš penzijo!
Pa jaz tudi! A ti kaj manjka?

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

Ena, nula za nas, stara!

SOSEDA

Zdaj se bo veliko več svinjarije naneslo, ko bojo zunaj kopal. Kanalizacija je ponavadi kar globok, a ni?

No, poglej ga, spet gre ven. Če skoz not pa ven hodiš, se tudi svinjarija nabere.

SOSED

Ko naredijo, orenk spucaš pa je … Ti bi pa še petstokrat vmes glancala. Pol pa jamraš, da si zmatrana, pa da te koleno boli.

JOCO

Po nekaj mesecih prijateljevanja, brez kakršnihkoli namigov … kako le, jaz odrasel, ona pa mladoletna … je prišlo do prvega poljuba. Nedolžno, strastno, boleče dobro. Kar v trebuhu me stiska ob spominu nanj. Ponudil sem ji pisane bombone in ona se je nagnila naprej, jih vzela in mi dala poljub. Spravila me je v ekstazo že samo s pogledom.

Počutim se kot zmeden najstnik, čeprav sem že čez štirideset.

SOSEDA

Koliko misliš, da je star?

SOSED

Kdo?

SOSEDA

Sosed.

SOSED

A spet skoz okno gledaš?

Trideset, štirideset, petdeset … Ma, kaj jaz vem … Ne gledam jaz moških. Star je, no, pa kolikor že je! A lahko zdaj tekmo v miru pogledam do konca?!

SOSEDA

Ja, ja, tako kot rečeš.

Sam za jest bo kmal. A si si dal injekcijo?

STENA

Otepa se njegovih rok. Položi jo na posteljo. Vzdigne se. Njegove roke jo porinejo nazaj. Potem se usede nanjo, da ne more več brcati. Leži na njej. S celim telesom se je ulegel na njeno celo telo. Privezuje ji roke k vzglavju. Ni težko. Upira se, moči pa nima.

POSTELJA

Farbaš samo sebe in to ni dobro. Zamisli se nad sabo, kakšna si, kaj sploh hočeš in kaj počneš?! Izbira je bila tvoja, samo ne jo zavijat v celofan svetohlinstva in skorajda svetništva. Si prevarantka, tvoja dejanja to dokazujejo in besede jih ne morejo zanikati. Dokler tega ne boš ozavestila, bo vse pogojeno izključno s strahom pred izgubo partnerja ne pa z brezpogojno ljubeznijo do njega.

VRATA

Joj, joj, joj! Morale bi kaj storiti. Vsaj zaškripati bi morale. Joj, joj, joj. Če se že ne bi vrgla s stečajev. Ampak ne smemo. Tako je. Lahko se samo odpiramo, kadar hočejo drugi. Tudi ne moremo se vreči s tečajev za vsako reč. Tako je. Taka smo.

STENA

Gleda vame. Gleda kot bi bilo na meni kaj posebnega. Nič posebnega nisem. Samo navadna bela stena sem. Sicer sem na novo pobeljene in to je lepo. Pobeljene stene so lepe. Ampak gleda pa kot bi bile stara in plesniva. Tukaj sem, ker so me tako postavili, kaj jaz morem? Samo tukaj sem. Samo zamejujem prostor. Jaz nisem tista, ki se odpiram.

VRATA

Tudi se odpiramo, samo če hočejo drugi. Če smo zaklenjena, še prepih ne pomaga! Odpiramo se samo, če drugi tako hočejo.

POSTELJA

Uš!

STENA

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

Ugriznila ga je!

OUTSIDER

V gledališču pripravlja novo predstavo Do Nazga, ki temelji na muzikalu Full Monty. Ob tej priložnosti vas sprašujemo, kdo od znanih Slovencev bi si po vašem mnenju upal iti do konca?

POSTELJA

Če si jo gledaš vsak dan, če imaš že kakšno novo kocino in si jo potem še malo podrgneš, potem tudi ti nisi čisto okay. Probleme imaš s spolnostjo. Seveda je tako, da ima vsak svoje probleme, kar je normalno. Ni pa rečeno da je vse normalno. Vsi imajo probleme s spolnostjo. Ne, ni res, vsi si je ne gledamo, enim se celo upira. Seveda pa smo različni.
No, če ženska kdaj pogleda svojo, je čisto okay in nič slabega, razlika je pač v količini. In če je ta količina večkrat na teden - gre za odvisnost.

OUTSIDER

Grem še v špara kupit nekaj za kosilo, ne bom menda hodil v restavracije v centru, so predrage. Vse je za turiste, za normalne ni več. Vzamem, žemljo in rečem, naj mi jo prereže. Pa 5 dek salame in šnito sira.
Pa en jogurt z zdravimi bakterijami pa sem dober do konca dneva. Doma si bom že ene ribe odprl, da se najem, sem pomislil in bil kar zadovoljen.
Gospa pred mano v vrsti, nobel napravljena, precej poln voziček, plača 112 evrov in gre, prav zašiba od blaganje, kot bi petardo imela v riti. Takoj prileti varnostnik in vpraša blagajničarko, če je stara plačala mleko. Blagajničarka začudena odkima, da ne in tečeta za njo. Varnostnik je bil hitrejši, a jo je komaj dobil. Blagajničarka se je obrnila in prišla nazaj čist zasopla in španga ji je visela samo še na parih laseh. Popravila si jo je in potem prijela mojo žemljo in rekla, da je to dosti pogosto.
Da je tega zmeraj več.
Ko sem izstopil iz trgovine, sem slišal, da je gospa govorila, da je pozabila. Napolnila je voziček, spodaj pa karton mleka … Prodajalka ne videla, kaj ima spodaj, in če slučajno ne bi bil blizu varnostnik, ki jo je opazil, bi gospa prihranila deset evrov ali še več.
Ji pa nič ne morejo, ker človek res lahko pozabi, ampak pozabi verjetno en od deset, devet jih pa načrtno krade.
Me je čisto šokiralo, kaj se eni grejo.

Še moj sendvič in jogurt sta bila skoraj pet evrov!

SOSEDA

A veš da so v našem šparu prijel upokojenko, ko je kradla mleko?

SOSED

A v našem?

SOSEDA

Ja, piše, da je kupila nekaj drobnarij in mimo blagajne na vozičku peljala zavitek z 12 litri mleka.

SOSED

Kaj pa rabi 12 litrov mleka?

SOSEDA

A boš šel potem v trgovino?

Pa mal lepš se napravi.

SOSED
Kaj mi pa fali?

SOSEDA
Ta lepo trenirko naprav za v trgovino.

SOSED
V uni sem pa, kot bi iz Fužin ušel.

SOSEDA
To se pa res ne spodobi.

SOSED
Kaj pa je spet narobe?

SOSEDA
Nič ni narobe, samo tako se ne govori. Te bo še kdo premlatu.

SOSED

Zdaj je tekma. Počaki še mal!

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

JOCO

Vse, kar se zdaj odvija, je bilo včasih v moji glavi in podzavesti. In to prihaja zdaj na plano samo od sebe. To deklico ljubim! Resnično jo ljubim iz vsega srca in upam, da tudi ostaneva skupaj for ever.

Ker midva sva ustvarjena drug za drugega.

STENA

Odvezuje jo. Odvezuje ji roke. Ona ga zdaj gleda. Pogledala ga je! Nekaj mu šepeta. Nekaj mu govori. A čisto potihem. Ne razumem je. Glavo nagne in ga gleda v oči. On se ji nasmehne. Ona glavo še bolj nagne. On jo poboža po laseh in odkima in poljubi.

Ona zajoka. Brez glasu je, sliši se samo neenakomerno uhajanje zraka iz pljuč.

POSTELJA

Prej je kričala in si uničila glas.

VRATA

Me smo nujno potrebne. Če vrat ni, potem ni niti te možnosti, da se gre ven ali noter. Ali pa ni možnost, da se nas zapre ali pa odpre.

STENA

Boža jo. Boža jo okoli pasu.

Spet gleda stran.

Dviguje ji srajčko in jo boža po trebuhu. K sebi jo obrača. Počasi in nežno jo obrača k sebi. S telesom je obrnjena k njemu, glavo pa še vedno obrača stran in gleda vame. Odpenja ji srajčko. Počasi. Gumb za gumbom.

Srajčka se je razpela in počasi, z občutkom jo vleče čez ramena navzdol. Srajčko je spustil na tla.

Ona jo hoče pobrati, a ji in z nežnim gibom prepreči. Obrne jo.

Boža jo po ramenih, ona se brani. Ne mara njegovih dotikov. On je še naprej nežen. Obrne jo in pazi, da se ne prekucne, ker ima zvezane noge. Boža jo po hrbtu, po ramenih. Objema jo, da njegove roke segajo do popka in nazaj. S prsti zahaja za njene hlače. Nežen je. Ona se ga otepa. Upogiba kolena, da bi se vrgla na tla, a jo ujame za pazduhe in postavi pokonci.

Odpenja ji modrček. Počasi, z občutkom ji ga sname in obrne k sebi. Ona si zakriva prsi. Gleda navzdol. Ni navajena moškega pogleda. Bradavičke so trde. Stresa jo.

VRATA

Če bi zdaj hotel ven, bi se takoj odprla. Takoj! Niti škripnila ne bi. Takoj, ko bi pritisnil na kljuko, bi se odprla in ga spustila ven.

STENA

Zavezuje ji roke. Ona se otepa. On z eno svojo roko prime obe njeni. Njegov prijem je miren. Njegov prijem je močen. On ji zavezuje roke na posteljo.

POSTELJA

Seks ni smisel življenja. Je le del globokega odnosa. Vsak človek si želi ljubiti in biti ljubljen. Tudi moški imajo čustva. Ne vem, zakaj tako poniževati moške, kot bi bili stroj za seks.

JOCO

Bilo je obdobje, ko se preprosto nisem prenašal. Hotel sem se preseliti, nehati hoditi v službo. Hotel sem, da pomrejo vsi okoli mene. Hotel sem spremeniti svet. Potem sem se začel ukvarjati sam s sabo. Hodil sem na sprehode na Rožnik in v Tivoli na plavanje. Hodil sem na klop pred glasbeno šolo in gledal otroke. Violine, piščali, trobente, kitare, klavirji, vse se je slišalo skozi odprta okna stavbe.

Najprej se mislil, da mi bo razneslo glavo. Komaj sem zdržal tam. Potem sem se počasi navadil. Opazoval sem otroke, kako hodijo domov. Glasba jim je dobro dela. Smejali so se, ko so odhajali. Mlajše so čakali starši.

Počasi sem se spet vzljubil. Ugotovil sem, da se je zelo pomembno imeti rad, ker imaš šele potem lahko rad tudi druge.

Zato sem ji nosil bombone. Ker sem čutil, da se imam rad in je rasla ljubezen do mene, se je zbudila tudi ljubezen do nje. In tega sem res vesel.

STENA

Boža jo in občuduje. Vzel je glavnik. Kleči na postelji tesno ob njej. Njene lase prijema po pramenih in jih razčesava. Češe jo. Ona gleda stran. Ne mara, da jo češe. Poskusi opletati z glavo, ampak on drži njene pramene.

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

VRATA

Ko bi se vsaj lahko odprla.

STENA

Počasi ji vleče glavnik skozi lase. Če se glavnik zatakne, prime lase pri koreninah, da je ne cuka in nežno vleče do konca. Ko pride do konca las se nežno z glavnikom spusti po njeni hrbtenici. Ona se zravna.

Spet jo češe. Počasi, da je ne bi bolelo.

JOCO

Najina ljubezen je cvetlica.

POSTELJA

Preveč je naiven! Želim si, da bi imel srce iz kamna, da ne bi nič čutil. Čas je že, samo kaj, ko se mi v vsej tej bedi minute zdijo dolge kot ure, ure kot dnevi ...

Dolgočasen je!

Daj, že, naredi že kaj konkretnega!

Res ne vem, kaj naj sama s sabo!

JOCO

Pred malo več kot enim letom sem jo prvič videl.

Spoznal.

Privlačnost od prvega trenutka! In hrepenenje … Pa niti nisem vedel, kaj mi je! Samo drugače sem se počutil. Kaj pa vem, preprosto drugače. Pa niti nisem vedel, da je ona razlog. Na začetku tega sploh nisem povezal skupaj, nje in tega občutka.

Počutil sem se bolj živega!

Privlačnega!

Seksi!

OUTSIDER

Ampak meni še vedno ne gre v glavo, zakaj ključavnice na Mesarskem mostu. A ni to malo čudno. Zaljubljen … pa ključavnica? Meni se zdi to malo kinki … Na, draga, tukaj je moja ključavnica.

In pri tem se sprašujem … kaj je ljubezen? "Ljubim te", ali to izključuje ljubezen drugega? Je ljubezen osebna ali neosebna? Brezpogojna ali pogojna? Moralna ali nemoralna? Družinska ali nedružinska? Ali lahko ljubite posamezno, če ljubite človeštvo? Je ljubezen čustvo? Je ljubezen občutek? Je ljubezen užitek in poželenje? Mar moremo, zmoremo v vsej polnosti prvo imeti sebe radi, šele potem drugega ?
Vlada reče: "Pojdi in ubij iz ljubezni do svoje domovine." Je to ljubezen?
Vera pravi: "Zaradi ljubezni do boga se odpovej spolnosti." Je to ljubezen?
Ne recite ne. Za večino to je - poželenje z užitkom, užitek, ki izhaja iz čutov, skozi spolno povezanost in izpolnitev. Nisem proti spolnosti, toda poglejte, kaj je vanjo vpleteno. Kar vam spolnost trenutno da, je totalna samopozaba, nato se s svojim nemirom ponovno vrnete, tako vedno znova želite ponovitev stanja, v katerem ni skrbi, ni problemov, ne sebe. Rečete, da ljubite svojega partnerja. V to ljubezen je vključen spolni užitek, užitek, ker imate nekoga v hiši, ki dela, nosi denar, mal popazi otroke. Od njega ste odvisni; daje vam svoje telo, čustva, spodbudo, določen občutek varnosti in blaginje.
Ali ne veste, kaj v resnici pomeni ljubiti nekoga - ljubiti brez sovraštva, brez ljubosumja, brez jeze, brez hotenja po vmešavanju v njegovo početje ali razmišljanje, brez obsojanja, brez primerjanja - ali ne veste, kaj to pomeni?
Ko nekoga z vsem srcem, z vsem umom, z vsem telesom, s celotnim bitjem ljubite, ali takrat obstaja primerjava? Ni drugega, ko zaradi te ljubezni na sebe popolnoma pozabite.
Fajn a ne?

JOCO

A jaz se neprestano polnim z mislimi, kako bo njej lepo, kako bo neboleče prebolela to, za kar misli, da se ji je zgodila krivica. Stalno razmišljam, kako bom zimske večere preživljal daleč od domačega kraja, ona pa bo z mano kramljala, kramljala ...

STENA

Privezuje jo. Boža jo in privezuje roke na posteljo. Poljublja jo po drobnih prsih in se igra z njenim popkom. Plašno ji posesa bradavičko. Pogleda jo. Pihne v bradavičko in se ji prijazno nasmehne. Vznemirjen je.
Odpenja ji gumb na hlačah. Odpenja zadrgo na hlačah.

VRATA

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

Hlače se bodo odprle. Me se ne moremo. Me se lahko odpremo, če nas on odpre.

STENA

Hlače se bodo odpele.

VRATA

Odpele. Me se ne moremo.

OUTSIDER

In potem vidim dva mulca, kaj jaz vem, stara tam ene dvanajst, trinajst max. in gledata te ključavnice. Ene so prav drage in fensi, druge navadne na ključek, take za drvarnico. Itak, da sta se spravla in začela vrteti tiste na številke. Pa še nič ju ni bilo sram. Kradeta ključavnice. Vsem na očeh in vsi vidijo, pa nobeden nič ne reče. Pa še ratal jima je. Saj, prej ali slej pogruntaš sistem, kako tako ključavnico odpret …
Kaj je torej ljubezen?

POSTELJA

Vsa ta patetika ti škodi!

STENA

Roke ima privezane na posteljo. Poljublja jo po zapestjih. Poljublja jo po komolcih, liže jo po pazduhah. Lovi njen obraz, ona ga odmika. Stran se obrača. Njene oči so polne. Njene oči so polne …

POSTELJA

Strahu! Reci pa je! Kaj boš zdaj pazila na vsako besedo?!

STENA

Spusti se ji na vrat in jo poljublja. Zravna se. Prime jo za brado in jo gleda. Tudi ona ga gleda. Potem spusti njen obraz in ji s prsti drsi med prsmi, preko popka, do odpetih hlač.

JOCO

Za ljubezen porabim ogromno energije. Neprestano upam. Lažje mi bo, ker upam … ne pravijo zastonj, upanje umira zadnje ... razum mi pravi, da živim življenje dokler sem živ. In kar me najbolj straši - vmes drviš v pogubo.

STENA

Vstane in jo gleda. Odveže ji zvezane gležnje. Boža njene noge, potegne ji iz nog nogavičke z balončki. Zloži jih in vrže na tla. Prime spodnji rob hlačnic in počasi vleče hlače iz nje. Počasi drsijo hlače dol, dokler jih ne potegne do konca. Zloži jih in vrže na tla poleg nogavičk z balončki in srajčke. Boža jo po stegnih, boža jo vse do stopal. Skloni se in jo poljubi na koleno. Po stegnu ji drsi z jezikom. Ona drhti in gleda stran. Telo ji leži na postelji. Noge ji trzajo. Tresejo se. Ni mraz v sobi. V sobi je toplo.

VRATA

Tudi če bi bil prepih, se ne bi mogle odpreti. Zaklenjene smo.

STENA

V sobi je toplo.

SOSEDA

Tukaj piše, da je komedija. Do nazga! A bi šel gledat Do nazga? V gledališču pa res že dolgo nisva bila. Nazadnje sva bila, ko je sindikat povabil penzioniste. A se spomniš?

SOSED

Ne morejo več vabit, a ne, če firme ni več!

SOSEDA

Lahko bi šla vseen kdaj malo med ljudi.

SOSED

Saj si že film gledala.

SOSEDA

Poglej, sami znani obrazi!

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

Vseh še poznam ne!
A greva mal med ljudi? Pa še predstavo pogledat?

SOSED
Saj si med ljudmi, ko greš k zdravniku.
Ista gužva! Pa glih tako komedija.
U Afriko grejo! Naši grejo v Afriko!

SOSEDA
Kaj?

SOSED
Naši, si moreš mislit, v Afriko grejo! U Cejp toun.

SOSEDA
Pa to že pol leta govoriš, a še niso šli?

SOSED
Ne, zdaj kmalu bodo šli.

STENA
Zravna se in jo gleda. Okleva. Globoko diha. Boža jo po nogah.
Gleda jo v hlačke. Gleda jo v popek. Gleda jo v prsi. Oblizne se. Pobožа jo po prsih. Roka mu drsi navzdol.

VRATA
Žal je tako, da nas lahko odpre samo tisti, ki ima ključ. Samo on ima ključ. Me nimamo nič s tem. Tako pač je. Tisti, ki ima ključ, je car. Sploh če smo zaklenjena.

JOCO
Z vsako novo punco sem bil na novem začetku. Ni univerzalnega recepta. Kar pri eni vžge, je pri drugi največja polomija. In to je tisto, kar me vedno dela negotovega. Če bi bil vedež, ne bi bil revež. Žal nobeni ne znam brati misli. Pač sem tak, da že navežem stik s punco, toda ko

se izjasnim, se konkretno in nedvoumno izjasnim! Vsaj meni se še ni zgodilo, da bi se zveza razvila spontano.

STENA

Obstane in jo gleda. Ona se trese. Gleda vame in trza z nogami.

Prime jo za hlačke. Popusti in jo samo pobožа preko hlačk po venerinem gričku. Ona brcne z nogo. On se umakne. Ona še brca, a ga ne more doseči. Roke ima privezane na posteljo.

POSTELJA

Manifestacija tvoje ne more biti umetniški presežek. Pa tudi, če imaš ožgano od drgnjenja ob vratne podboje. Vedno bo to samo čisto navadna, res da samo tvoja, a ni nič posebnega. Zato ne jokcaj, punčka!

STENA

Pobere vrv iz tal in se ji približa. Usede se na drugo stran postelje. Ona obrne glavo. Noče ga gledati. On je miren. On je miren, a razburjen. Vrv odloži na vznožje postelje.

Pogovorna oddaja o konzervirani hrani se je končala. Vrtijo Golico. Ona joka in glavo tišči v blazino.

OUTSIDER

Moj direktor je na službeni poti. Menda nam bodo namontirali uro za prihode in odhode. Tako je rekel na kolegiju. Vsi smo ga obtožujoče gledali, kaj je to treba, pa je rekel, da je tak trend, da je treba imeti zaposlene pod nadzorom. Časi so težki. Cel kup ljudi čaka na zaposlitev, če nam ni kaj vešč, pa lahko gremo. Tako je rekel.

Malo me je stisnilo, ko sem pomislil na moje sodelavce. Eni hodijo na banko, eni na občino, tajnica na tržnico, jaz hodim na kavo …

No, zdaj je direktor na službeni poti. Neke biznise bo zrihtal pa menda se bo sproti še ogledal sejem v Hanovru.

Pa sem se dobil s frendom na kavi. Delo počaka, pa tudi vse sem že naredil za tisti dan. Telefon si prevežem, tajnici povem, da grem sestanek in to je to. Zdaj, za enkrat je še tako. Frend pa čist obupan. Ga vprašam, če bojo njim tudi namontiral uro za prihode in odhode pa me samo debelo pogleda. Oni imajo to že dolgo, je rekel. Oni so napredna firma. Ok. Se

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

naslonim nazaj. Je pač sonce in mi paše zunaj na kavi, pa še čik si lahko prižgem, ker ga v pisarni več ne smem. Ker je tak trend. A, ne, ne trend. Zakon!
Tipček se kremži, potem se pa zjoka: »Včasih tudi moški jokajo in naučil se je, da mu ni več težko kazati čustev.«
Meni je bilo kar malo nerodno. Majke mi, nerodno mi je bilo. Jaz ves sproščen s stegnjenimi nogami, v rokah čik, sveža kava na mizi in sonce v fris. Kaj češ boljšega. In potem star frend pred tabo, ki joka! Joka! Cmeri se in mežika, ker mu sonce nagaja, maha z rokami, ker mu gre dim v nos, kelnarici pa odkima, da ne bo nič naročil. Pa mu rečem:
Imaš pravilne predstave, le miselnost imaš na nasprotni strani brega. Ti razmišljaš, kako bi sebe prilagodil, da bi bil tej punci privlačen. To žal ne bo funkcioniralo na dolgi rok, ker tudi, če se ti manever posreči, boš slej kot prej prišel na dan s svojim pravim karakterjem in potem bosta ugotovila, da to ne gre, ker si na začetku predstavljal sebe takšnega, kot v resnici nisi.

Prava miselnost je takšna, da ti sebe izboljšuješ kot proces vsakdanjega življenja, si pa v vsakem trenutku takšen, kot si. Hočeš takšno punco, ki ti bo ugajala. Če ti njej ne boš ugajal, se ti bo hitro umaknila, kar je dobro, ker z njo ne boš zapravljal časa. Se boš pač osredotočil na drugo, s katero se boš ujel. On me še kar gleda, še kar mežika in se kislo drži. Še kar nič ne naroči, ko kelnarca že drugič pride na okoli. Saj ne, da bi imel kaj proti, da pride … Naročim še en kapučin, čeprav bi raje pir.

V tvojem primeru menim, da se moraš najprej osredotočiti na to, da boš imel več poguma, da boš dal punci poljub takrat, ko se ti bo zahotelo, in ne boš otrpnil. Mimogrede, takrat, ko se ti zazdi, da bi ji dal poljub, je čas idealen. Takoj greš v akcijo. Nič razmišljat! Pozabi zaenkrat na uspeh. Ko si prvič speljal avto, je tudi crknil. Ko se boš znebil tega strahu, boš videl, kako enostavno je vse skupaj! Vržem par kovancev na mizo … za dva kofeta, pomignem kelnarci, da je denar na mizi in greva vsak v svojo smer.

STENA

Prste ji zarije pod hlačke. Pogleda jo. Ona stiska noge. Noge se ji tresejo. V sobi je toplo. Potegne hlačke. Ona začne brcati. On spusti hlačke. Prime vrv in jo zavije okoli enega gležnja. Napelje vrv okoli posteljne ograje in ji zavije vrv okoli drugega gležnja. Zategne vrv. Zaveže vrv. Pogleda jo. Ona ima obraz zažrt v blazino. Otepa se. On je močen. Omaga. On jo gleda. Boža jo. Pomirja jo. Tolaži jo. Boža jo po trebuhu. Boža jo po stegnih. Njeno telo je na postelji. V čudnem krču z zvezanimi rokami na posteljo. Z zvezanimi nogami na posteljo. Z razkrečenimi privezanimi nogami na posteljo. S prsti drsi po grabenčku od vratu do popka. Za

trenutek se ustavi. Prime hlačke pri robu in jih raztrga. Prime hlačke pri drugem robu in jih raztrga. Krpica strganih hlačk pade na tla. Njeno, še ne bujno poraslo, spolovilo zazeva.

JOCO

Samo od tistega trenutka me je malček strah. Vse kar bi mi olajšalo dušo bi bila resnica, katere pa ne bom nikoli izvedel, ker vem, da bo ona vedno odgovorila povsem isto.
A mogoče kdo pozna pot do resnice?

O, bog, kako je lepa!

VRATA

Še vedno smo zaprta in nič ne moremo.

STENA

V ustih se mu nabira slina. Pogoltne slino. Oblizne si ustnice. Še enkrat pogoltne slino. Vstane. Gre do vrat.

VRATA

Odpri nas, odpri, pojdi ven!

STENA

Hlače ima nabrekle. Potipa se po hlačah. Obriše si pot iz čela. Stopi v kot. Začne si vihati majico. Potegne si jo do brade. Pogleda jo. Pogoltne slino. Potegne majico čez glavo. Majico zmečka med rokami in si z njo obriše pazduhe. Spet jo gleda. Gleda jo, ne more odtrgati pogleda od nje. Odvrže majico.
Odpne si hlače. Stoje si slači hlače. Lovi ravnotežje. Pazi, da se ne bodo pomečkale. Sleče si jih ne da bi se dotaknile tal. Zloži jih. Hoče jih odložiti. V sobi je samo postelja, postelja na sredini sobe. Hlače pregane in jih odloži na tla. Na gatah mu zeva razporek. Pogladi se po svojem spolovilu. Popravi si gate. Opazuje telo na postelji. Pogoltne slino. Pogleda se. Pogled mu drsi od njegovega razporka pa do nog. Skloni se in vzdigne nogo. Sleče si eno nogavico. Komaj ujame ravnotežje. Sleče drugo nogavico. Komaj ujame ravnotežje. Poravna jih. Gre do postelje. V gatah se sprehodi do postelje. Ustavi se in jo gleda. Vzame njena oblačila. Nese jih

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

k nosu. Povoha. Globoko vdihne. Dišijo mu. Poravna jih, pregane jih in jih odnese k svojim oblačilom.

POSTELJA
Moški se bi morali sprijazniti z nečem! Da pač niso vsi alfa samci! Torej niso vsi privlačni za samico. V naravi se nikoli ne razmnožijo vsi geni.
Zakaj bi bilo pri tebi drugače?

Doooooolgčaaaaas!

SOSEDA
Tukaj piše, da …
A me poslušaš?

SOSED
Mhm …

SOSEDA
Da prikazuje brezposelne delavce v nekoč cvetoči železarski industriji. Šest moških se odloči po vzoru slačifantov Chippendales *(prebere CHIPENDALIS)* odplesati striptiz. Osrednja figura in idejni vodja je **Jernej Lukan,** igra ga Uroš Smolej.
Kateri je to?

SOSED
Kdo?

SOSEDA
Uroš Smolej.

SOSED
Ne vem, najbrž iz politike kakšen …

SOSEDA
Eh …

… brezposelni oče, nezmožen plačevati preživnino za sina, ki noči preživlja kar v šotoru. Preostalih pet moških zajema grickajočega debelinkota, Bosanca, ki ga tare prekratka moškost, nežna fanta, ki se zaljubita, in obubožanega starca, ki mu lahko zavidamo le plesni korak.
A veš, kdo je obubožani starec?

SOSED
Kdo?

SOSEDA
Un, k mu je Matic gume prerezal v Sreči na vrvici.

SOSED
A un z brki?

SOSEDA
Tisti ja! A greva gledat, se bova mal nasmejala?

JOCO
Odvisno, kaj držiš v sebi in koliko od tega pokažeš drugim. Lahko greš na lov za punce in si navzven povsem običajen, nezainteresiran. Saj ne bo nobena vedela, zakaj si prišel do nje, in s kakšnim namenom.
Meniš se z njo kot s prijateljico, da ti je všeč, ji pa pokažeš ob drugi priložnosti.

VRATA
Včasih nam gre res na živce, če nas ne upoštevajo.

STENA
Opazuje oblačila. Nese jih k nosu in dolgo voha. Pogleda jo. Leži razpeta na postelji. Slabo poraščeno spolovilo ji zeva. Odloži oblačila in gre do postelje. Ustavi se. Pogleda njene nogavičke na tleh. Pobere jih. Potegne jih narazen in nese k svojim. Počepne. Gleda njene nogavičke, gleda svoje. Raztegne svoje nogavice, raztegne njene nogavičke. Položi jih skupaj. Njegove sive in njene z balončki.

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

Naglo se zravna in gre k postelji. Pobožа jo po glavi in po laseh. Pobožа jo po ramenih. Zravna se in izprsi, sleče si gate. Njegov ud je v erekciji. Na vrhu uda se sveti kapljica predsemenske tekočine. Prime se za ud. Pogladi ga. Zamiži od užitka. Uleže se poleg nje na posteljo. Na boku se pritisne k njej. Njegov spolni ud se dotika njenega golega boka. Gleda jo.

VRATA

Vsi vedo, da smo tukaj, pa nas nihče ne upošteva. Povsem samoumevna smo. Odpiramo se in zapiramo po želji drugih. Lahko bi marsikaj, ampak, smo na pantih in nič ne moremo. Odpirati in zapirati se znamo, pa še to ne same. Vsaj prepih nam mora pomagati. Ali pa kriv podboj.

JOCO

Najbolj jo bo privlačilo to, da sem socialen, da poznam veliko ljudi in da sem povsod priljubljen. Tako jo bom bolj zanimal.
Potem je tukaj seveda tudi denar, da me vidi kot uspešnega in stabilnega.
Imam službo in lahko ji bom kupil kar bo hotela.
Tak pač sem.
In še tretje, verjetno ena izmed najpomembnejših stvari, da jo bom pripeljal do orgazma.
Mogoče se pa motim.
Mogoče je pa vsa igra privlačnosti instinktivna.
Ne, ne!
Če moški ženski izkazuje ljubezen to pomeni, da ljubezen tudi potrebuje. Ženska to začuti in sama od sebe začne izkazovati ljubezen. Seveda je vse to proces.

POSTELJA

Končno razume! Moram ti povedati, da med vama vse štima in da je med vama vse v redu. Resnično živita eden za drugega in to je razvidno tudi iz določenih čustev, ki jih ne moreš zaigrati.
Čestitam! Samo potrpežljiv moraš biti. Čas prinese svoje!

OUTSUDER

Čist zmerej, kjerkoli v Ljubljani srečam fehtarje. »Gospod, a mate 50 centov, gospod, a mate kej drobiža?«

Pred dnevi sem vsak dan popoldne hodil na obisk k mami, ko je bila v UKCju. Parkiral sem v tisti parkirni hiši pri bolnicah. Tam je tolk fehtarjev, da glava boli! Lahko bi celo plačo tam pustil! Sami mladi fantje. Prvi dan, sem še verjel zgodbici ... da je peljal očeta v bolnico in so mu zalisičili avto in mu manjka še 30 evrov.
Drugi dan, ista zgodba, lisice, samo drug fant, manjka mu še 20 evrov. Ko se vračam, mi ponuja Kralja ulice. A jebi ga sad …
Tretji dan, tretji fant, da je zgubil parkirni listek, pa mu manjka še 6 evrov. Ker ne dam....me skor ubije s pogledom. Četrti dan, četrti fant, da mu je crknil akumulator, pa mu manjka še 5,50 evra ... Skratka … Jaz dam denar, ali karkoli že, tistemu, ki mu sam hočem. Če pa začutim, da me hoče zmanipulirat, ali če zaznam, da mi nabija občutke krivde, takrat pa še prav posebej ne dam. A sem komu kaj dolžen mogoče? Še najmanj pa takim, ki so mlajši od mene. A takim kaj date? Jaz jim ne … več! Pa tistemu k na Šuštarskem mostu mostarino pobira? On je pa že legenda. Ampak mu tudi ne dam … več.

STENA

Odmaknila se je, kolikor se je mogla, kolikor je lahko napela vrvi. Spušča mile zvoke. Noče ga pogledati. Trese se. Zvija se, a se ne more rešiti vrvi. Nežno jo boža. Od blizu si ogleduje njene prsi, njene bradavičke, njene pazduhe. Všeč mu je. Diši mu. Vzburjen je. Erekcijo ima na višku. Ona se odmika, on se ji približuje. Stiska se k njej in jo boža.

POSTELJA

Hotela si se imeti lepo, se malo pomuckati, potem bi pa vsa žareča šla domov in živela srečno do konca svojih dni. Je tako? In kakšen nasvet bi pravzaprav rada? Kaj zdaj?
Hja, če se ti nisi znala prav odločiti, se je pa on.

VRATA

Nismo pristaš preverjanja in tudi težko kaj naredimo. Lahko se samo odpiramo in zapiramo in kažemo obe vratni strani. To je vse. V notranjosti se vidi, da noče biti v stiku z drugimi. Zato smo zaprta. Zunaj se kaže drugače!

POSTELJA

Na pantih ste, remeber?!

Au!

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

JOCO

Prvič ji po vsej verjetnosti ne bo prijetno. Moje in njeno telo se bosta združila. In to je nekaj, kar si že dolgo želi. Kaj si jaz mislim o njej in kaj si ona misli o meni, se bova pogovorila potem, da bova vzpostavila lep in zdrav odnos.

To je pri vsakemu drugače – prvi seks. Verjetno jo bo malo bolelo, malo bo tudi krvi.

A, ko bo že malo dlje v seksu, bo zelo luštno!

SOSEDA

Še malo pa bo kosilo. A je tekme že konec?

SOSED

Ne še. A ne slišiš do ke televizije? Si mi rekla, naj dam bolj potihem, zdaj je pa potihem!

SOSEDA

Slišim, slišim. Samo sem mislila, da je mogoče že druga tekma. Se mi zdi …

Poslušaj!

SOSED

Kaj?

SOSEDA

V osnovni šoli se je zgodila nesreča. En otrok je drugemu vrgel na glavo kroglo. Uno, ta težko! A si lahko misliš?

SOSED

Kje so bili pa učitelji?

SOSEDA

Čaki, ti bom prebrala.

SOSED

Saj mi lahko kar tako poveš.

SOSEDA

Čaki, no.

Takole:

»Ravnateljica osnovne šole je povedala: »Ko so oddelki končali panoge, so učenci skupaj z učitelji okrog pol desetih z igrišča odšli v šolsko jedilnico na malico. Na jedilniku so bili zdenka sir, koruzna bombetka, sok ali čaj in lubenica. Le oddelek, ki je metal kroglo, je na malico zamudil kakšnih deset minut.«

SOSED

A take malce imajo zdaj po šolah? A se spomniš naših?

SOSEDA

Čaki!

Bla bla, bla, aha!

»Kroglo je učenec, sošolec zdaj poškodovanega, vrgel ravno takrat, ko je fant pobiral s tal svojo kroglo, ki jo je vrgel pred tem. Na športnem dnevu je sicer sodelovalo več učiteljev, kriminalisti in policisti pa o primeru še zbirajo obvestila.«

SOSED

Še penale, pa bo!

SOSEDA

Ti ubogi fant!

SOSED

Gol!

SOSEDA

No, a je konec? Zdaj pa le pridi, bova jedla.

SOSED

Kje je vrečka?

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

SOSEDA

V omarici pod koritom. Takole …Juhica …

OUTSIDER

Če mama misli, da je parazitiranje, če otrok pričakuje malo več kot futer in streho nad glavo, ima verjetno problem.

Mama mora biti zadovoljna s tem, da otroku lahko ponudi še kaj več in mora biti ponosna na otrokove dosežke. Nimamo vsi ljudje za vrhunec življenja to, da si najdemo en plac za živet in sami plačamo kruh in mleko. To so banalne zadeve, ki jih uspešno opravlja vsak že nekaj let po rojstvu. Pravijo, da zna že šestletni otrok poskrbeti zase. Torej to ni ravno big deal! To nič kaj takega, da bi morala biti mama ekstra ponosna. Ja, preživet zna kot vsaka žival. In?

Smešno se mi zdi, kako se eni po prsih tolčete in dejansko hvalite s takimi banalnimi zadevami. Človek ima še kak drug potencial, kot samo to, da si poišče zaklonišče in hrano. Samo je treba malo subtilnosti, da se to dojame in razvije.

Mama mora svojega 'parazitka' podpirati in biti ponosna še za kakšne druge dosežke, da bi se potem ta 'parazitek' lahko odlepil in zaživel res kakovostno življenje zanj in koristil družbi. Najprej mora ustvarjati z mamino podporo, kasneje pa sam! Najbolj pa se izkažejo takrat, ko mame ni več zraven.

Lahko si ponosen na marsikaj, ampak, ko si odrasel, je pa smešno, če si ponosen, da sam plačaš bencin in si sam plačaš hrano. Ljudje bi moral imeti cel kup drugih stvari, na katere bi lahko bili ponosni. To, da si sami zaslužite za kruh in mleko je pa res banalno! In bog ne daj, tega res ne pisat v CeVe za službo!

STENA

Objame jo čez pas. Ona se umika pa se ne more. Roke ima zvezane na posteljo. Noge ima zvezane na posteljo. On jo boža in poljublja. Obrača jo k sebi. Ona izmika glavo. Ona izmika obraz. On jo poljublja na vrat. Poljublja jo po prsih.

JOCO

O, bog, kako je lepa.

O bog, kako je lepa.

STENA

Ona bi se rada iztrgala iz vezi. On jo boža po stegnih. S prsti je vedno bližje njenemu spolovilu. Igra se z njenimi puhastimi sramnimi dlakami. Skloni se in jo poljubi na venerin griček.
Ona se premetava kot riba na suhem. On jo miri z rokami. Mrmra ji Metuljčka cekinčka. Ona spušča mile glasove. On jo boža. On ji razpira sramne ustnice s prsti. Ona se otepa.
On odneha. Ljubeče jo gleda. Ljubeče jo boža. Ljubeče mrmra Metuljčka cekinčka.

POSTELJA

Smrklja, še zmišljevala bi si!
Če moški ženski izkazuje ljubezen, bodi prijazna. Če se braniš, sploh pretirano, to pač ni privlačno!

VRATA

A bi šel mogoče preverit, če smo zaklenjena? Mislim, saj toliko nas lahko upoštevaš, da pogledaš, ali smo zaklenjena ali nismo!

STENA

On vstane in gre do vrat.
Pogleda oblačila na tleh. Pokljuka vrata.

SOSED

No, dej mi zdaj vrečko pa listek.

SOSEDA

Saj majico zamenjaj, če greš ven.

SOSED

Eh, dobra je.

VRATA

To, to! Ne, ne nas spustit. Odkleni nas, odpri nas, pojdi ven!

STENA

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.
Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

Vrata so zaklenjena. On se obrne in gre nazaj. Zleze nanjo. Poklekne med njene noge. Mrmra ji Metuljčka cekinčka. Razpre ji spolovilo. Boža njeno spolovilo. Skloni se in liže njeno spolovilo. Z roko razmaže slino po njenem spolovilu. Sopiha. Briše si pot iz čela. Ona otrpne. Stopi iz postelje, preveri njuna oblačila, če so urejena. Zloži njene strgane hlačke. Gre nazaj na posteljo. Ona se divje premetava. On jo miri in boža. Mrmra ji Metuljčka cekinčka. Ona se premetava. On se ji usede na nogo. Oslini si roko in slino razmaže po njenem spolovilu. On si spet oslini roko, razpre njeno spolovilo in ji razmaže slino po spolovilu. Poklekne pred njo. Uleže se na njo. Prodira vanjo. Previdno prodira vanjo. Rahlo suva, previdno suva. Počasi prodira vanjo. Ona kriči. On jo poljublja. Ona kriči. On jo boža. Ona joka. On se izboči. Ona joka. On glasno sope. On suva vanjo. Ona je toga. On suva vanjo. On suva vanjo. On suva vanjo. On suva vanjo. On obstane, izbočen. On se uleže poleg nje. Poljublja jo in boža jo. Njuni telesi sta tesni.
Ona krvavi.

OUTSIDER

Ravno zanikanje, slepljenje in tiho upanje, da bo nekoč bolje, da že tako mora biti, raznovrstne tolažbe "saj ni tako hudo" in primerjanja, kako so drugi šele v razsulu, so tiste obrambe, ki marsikatero stvar umetno držijo skupaj. Zaradi takšnega ali podobnega razmišljanja ljudje ostajajo na istem mestu, opravičijo vse, iščejo različne izgovore.
Zakaj?
Ker jih je strah! To, da mižiš, pomeni varanje samega sebe, zanikanje tega, kdo si, kaj si želiš in kaj daješ; je izničenost lastne vrednosti in zelo uničujoče in boleče za človeka. S tem ostajaš v neiskrenem in nezadovoljstvu še naprej. Z mižanjem ostaja situacija še vedno polna razočaranj, prizadetosti in ran. Pomembno je ravno nasprotno. Poskrbeti zase, saj s tem avtomatsko poskrbiš, da je srečen tudi drugi.
Življenje je polno presenečenj, kompromisov in sprejemanja odločitev. Vedno se je treba odločati in na voljo imamo veliko možnosti. Samo zanikati realnosti ne, ker s tem človek največ škoduje sebi in drugim, saj se potem le prilagaja, svojim željam pa ne sledi oz. jih ne pozna več.
In jutri zjutraj boš naredil spet isto!

JOCO

Malo za tem je bil prvi seks. Ukradeni trenutki, vse več ali manj okorno, a sam akt ... Neprecenljivo. Takih občutkov še nikoli prej nisem doživel.

POSTELJA

Tiho bi bila, ko si ga prvič videla! Pa nisi bila, ker si se bala biti načevljana. Samo ne govori, kar zgodilo se je, ker če rečeš, ne, se nič ne more zgoditi. Vse ostalo so samo izgovori! Daj že enkrat reci bobu bob. Če bi ga hotela prizadeti, bi hlačke obdržala na sebi. Tole zdaj je eno samo reševanje lastne riti.
Sori napaka, vsi smo bili že tam!

STENA

Ona joka. On ji briše spolovilo. Ona joka. Ona krvavi. On ji briše spolovilo in jo boža.

POSTELJA

Kolikor sem jaz uspela spoznati ljudi, jih veliko itak nima sanj. Še ve
jih pa sanja sanje drugih, sosedov, prijateljev, znancev, nekaj kar so nekje prebrali.
Skratka malokdo ima svoje sanje in tisti, ki jih ima, definitivno naredi nekaj za njihovo uresni itev.

VRATA

O, ko vsaj ne bi bila zaklenjena. Ko vsaj ne bi bila zaprta in zaklenjena. Potem bi jo mogoče kdo slišal.

STENA

Ona krvavi. On ji briše spolovilo.

POSTELJA

Glavo pokonci! Smo dali to skozi in preživeli. Ko enkrat kolesje zalaufa, ugotoviš, da si kompliciral po nepotrebnem. Tudi če se nekaj časa pojavljajo praktični problemi, vse se da, ker veš, da si to dolžen samemu sebi. In sploh ni tako hudo, kot si se bal!

SOSED

A že spet bereš?

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com

Sem slišal radio iz kleti, sem mislil, da si šla po krompir.

SOSEDA

Poslušaj tole:

»Britanski Dali Telegrap je navdušen nad Slovenijo.

Novinar je bil pri nas, poglej!

Novinarja Maksa Davidsona so očarali nasmehi in narava slikovite Slovenije. »Je v Evropi še kakšna država bolj prijazna od Slovenije? Policist na meji nas pozdravi kot stare prijatelje. Tisti, pri pregledu prtljage pa ima nasmeh od ušesa do ušesa. In moški, ki ureja izposojo avtomobilov je tako vesel, da nas vidi, da vztraja, da nam mora plačati kavo.«

Bla, bla, bla …Aha! Poslušaj, kaj je še napisal:

»Obkrožajo nas kmetije s svojimi svinjaki, poslikanimi čebeljimi panji in skrbno urejenimi vrtovi in posameznik dobi občutek nespreminjajočega se življenja.«

Bla, bla, bla … Čakaj! Aha!: »Približa se nam par v srednjih letih, oblečen v anoraka, in vemo, da nas bo, še preden se nam povsem približa, pozdravil s širokimi nasmehi. Slovenija je pač takšen kraj.«

SOSED

Saj je res lepo pri nas. Pa vse je bliz.

Na, Albert piškote sem ti prinesel.

Pa za karte lahko pokličeš. Sam da ne bo glih kakšna tekma! Če ne bo tekme, pol lahko karte kar kupiva za ta nage. Da se mal kultivirava.

SOSEDA

A si že kej lačen? Sem še neki sladkega spekla.

So že začel kopat! Globoka bo tale kanalizacija.

OUTSIDER

In jutri zjutraj boš naredil spet isto! Budilka ob šestih, vstal boš pa šele ob sedmih! A je tako?!

POSTELJA

Ej punca, seveda boš šla

ez to, samo ne pusti mu, da se ti še kdaj približa!! Vse skupaj sprejmi kot negativno izkušnjo in bodi v prihodnje bolj previdna. Reci si, da si dobra punca in da boš dobila tudi poštenega fanta!! Samo pozitivno razmišljaj!

Doma pa ne kaži žalostnega obraza, ker ljudje saj veš ... privoščijo.

Konec

©, Zalka Grabnar Kogoj, 2010
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.
Zalka Grabnar Kogoj, zalka.grabnar@gmail.com